

FIRMA PORTRETOWA

B.J. Kaczmarczyk

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Opava 2026

 Institut tvůrčí
fotografie FPF
Slezské univerzity
v Opavě

FIRMA PORTRETOWA

Prace inspirowane
metodą twórczą S.I. Witkiewicza

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Akademický rok: 2026/2027

Zadávací ústav:	Institut tvůrčí fotografie
Student:	Bogusław Kaczmarczyk
UČO:	25243
Program:	Tvůrčí fotografie
Téma práce:	Portrétní společnost Bogusław Kaczmarczyk
Téma práce anglicky:	Portrait Company Bogusław Kaczmarczyk
Zadání:	Práce představuje sérii fotografických portrétů inspirovaných činností „Portrétní společnosti“ S. I. Witkiewicze. Nedílnou součástí projektu jsou popisy typů osobností, dojmů z portrétovaných osob a poznámky k procesu realizace, umístěné přímo na fotografiích – analogicky k praxi Witkaceho.
Literatura:	
Vedoucí práce:	Mgr. MgA. Roman Franc
Datum zadání práce:	21. 3. 2026

Souhlasím se zadáním (podpis, datum):

.....
prof. PhDr. Vladimír Birgus
vedoucí ústavu

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie

Firma portretowa
Bogusław Kaczmarczyk

Portrait Company
Bogusław Kaczmarczyk

Praktyczna praca licencjacka
Kierunek: Tvůrčí fotografie
Promotor: Mgr. MgA. Roman Franc
Recenzent: doc. MgA. Pavel Mára

**SLEZSKÁ
UNIVERZITA**

„Firma portretowa” jest projektem fotograficznym poświęconym portretowi, autoportretowi i procesowi kształtowania własnego języka wizualnego. Punktem wyjścia stała się dla mnie metoda działania Firmy Portretowej S.I. Witkiewicza, którą stopniowo zacząłem przetwarzać we własny system pracy. Z czasem projekt przesunął się od portretowania innych osób do autoportretu, eksperymentu i osobistych historii uruchamianych przez obraz. Praca jest zapisem tego procesu.

RETOWA

motto

”

*Klient musi być
zadowolony.
Nieporozumienia
wykluczone.*

S.I. Witkiewicz

koncept

Bezpośrednią inspiracją dla projektu „Firma portretowa” stała się twórczość Stanisława Ignacego Witkiewicza, a przede wszystkim metoda działania jego Firmy Portretowej „S.I. Witkiewicz” oraz napisany przez niego regulamin. Szczególnie istotne było dla mnie motto firmy: „Klient musi być zadowolony. Nieporozumienia wykluczone”. Nie interesowało mnie jednak formalne naśladowanie portretów Witkacego. Moje fotografie nie odwołują się do nich stylistycznie ani wizualnie. Inspiracją stał się przede wszystkim sam mechanizm działania firmy, sposób klasyfikowania portretów, relacja pomiędzy artystą a modelem oraz formalno-ironiczny charakter regulaminu.

Witkacy stworzył szczegółowy system określający różne typy portretów, zasady współpracy z klientem, sposób wykonywania prac i granice ingerencji portretowanej osoby. Dokument ten, sprawiający początkowo wrażenie niemal urzędowego, nieustannie przechodzi w ironię, groteskę i absurd. Ta niejednoznaczność stała się dla mnie szczególnie interesująca. W moim projekcie odwołuję się do niej jako do metody pracy i rodzaju gry prowadzonej pomiędzy fotografem, osobą portretowaną i samym medium fotografii. W przeciwieństwie do Firmy Portretowej Witkacego mój projekt nie ma charakteru komercyjnego. Jest projektem artystycznym, w którym wykorzystuję wybrane elementy jego systemu jako punkt wyjścia do własnych poszukiwań.

Regulamin Firmy Portretowej „S.I. Witkiewicz”, 1928.

Źródło: Wikipedia/Wikimedia Commons.

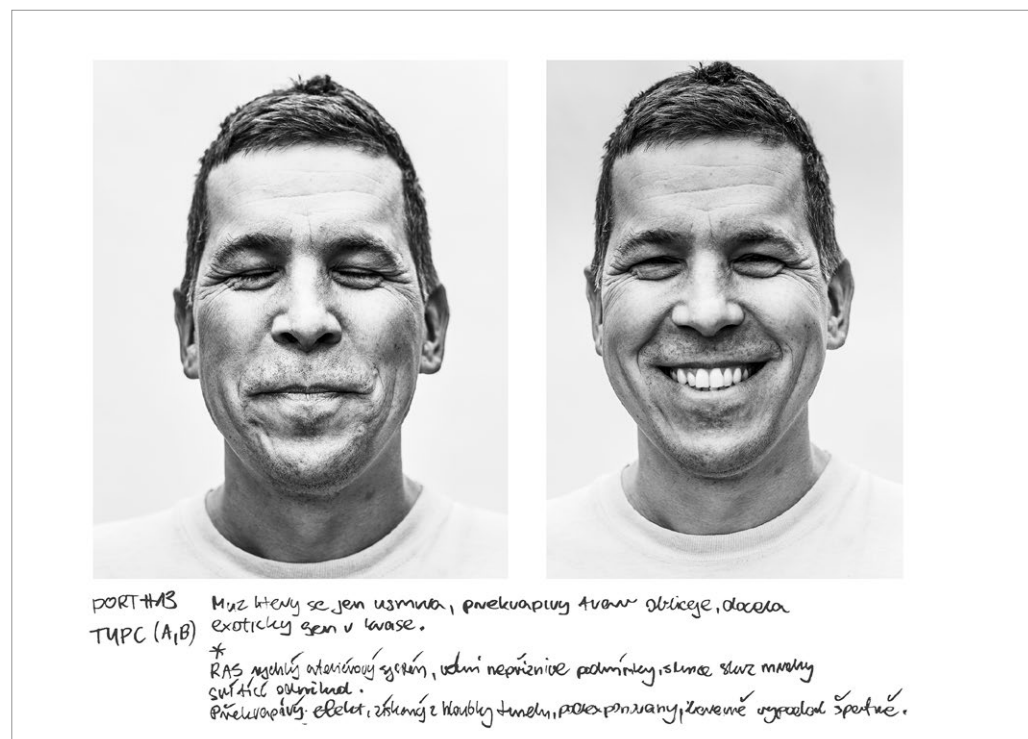
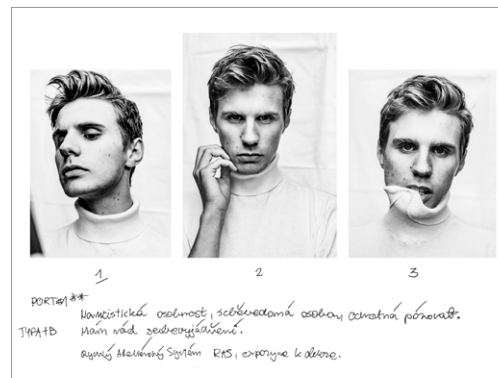

Pierwszym etapem projektu były portrety wykonywane w zbudowanym przeze mnie przenośnym studiu. Fotografowałem osoby z mojego najbliższego otoczenia — rodzinę, przyjaciół i znajomych — a także ludzi podczas festynów i wydarzeń w mojej okolicy. Powstające fotografie zestawiałem w dyptyki i tryptyki, przypisując im własne kategorie A, B i C, nawiązujące do typologii Witkacego. Prace opatrywałem odręcznymi opisami dotyczącymi portretowanych osób — tego, jak je odbierałem, co w nich dostrzegałem i co w danym portrecie wydawało mi się najistotniejsze. Towarzyszyły im oznaczenia kategorii oraz informacje techniczne, tworzące rodzaj własnego kodu, podobnie jak w praktyce Firmy Portretowej Witkacego. Interesował mnie nie tylko efekt końcowy,

ale także stworzenie zasad działania, według których powstawał portret. Efektem tego etapu była praca roczna — klauzura, w której po raz pierwszy zebrałem te działania w jeden system.

Wizytówka zaprojektowana podczas zajęć z typografii

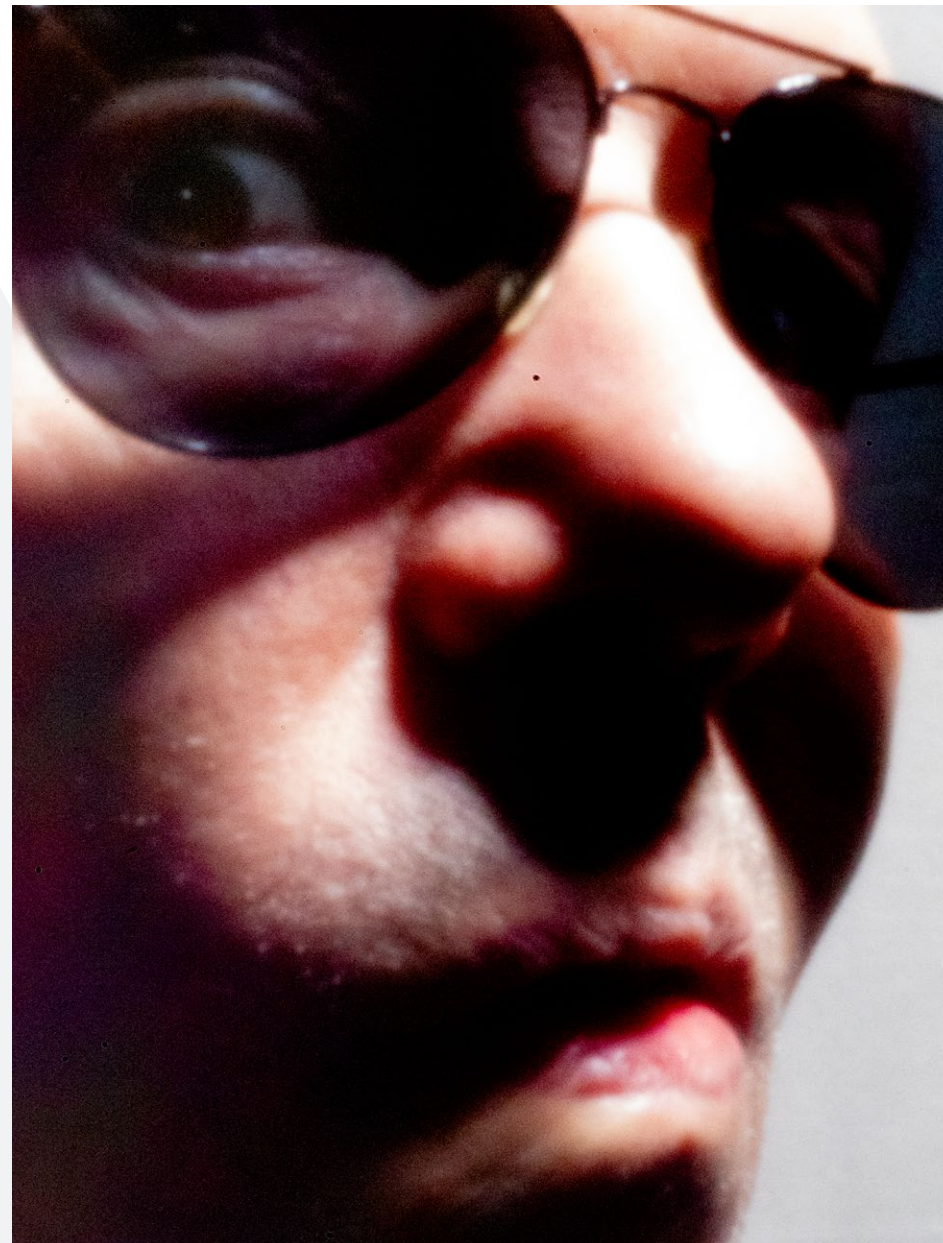

kontekst

W dalszym etapie projektu szczególnie ważna stała się dla mnie kategoria D. Zacząłem rozwijać ją poprzez portret eksperymentalny, który stał się etapem poszukiwań prowadzącym od klasycznego portretu do ekspresyjnego autoportretu. Podczas tych poszukiwań wykonywałem między innymi fotogramowe odciski własnej twarzy bezpośrednio na papierze fotograficznym oraz pracowałem z samodzielnie skonstruowaną wielkoformatową kamerą otworkową, stosując długie, kilkunastominutowe ekspozycje. W końcu zacząłem wykorzystywać otworek również w aparacie cyfrowym. Rezygnacja z klasycznego obiektywu pozwoliła mi uzyskać obraz pozbawiony precyzyjnej ostrości, bardziej plastyczny, niejednoznaczny i podatny na przypadek.

Coraz bardziej wciągały mnie plastyczne właściwości tak powstających fotografii — redukcja szczegółu, deformacja, ruch oraz ekspresyjna rola koloru. Zacząłem świadomie podążać za tym sposobem obrazowania, pozwalając, aby przypadek i właściwości samego medium współtworzyły fotografię. Autoportret stał się naturalną przestrzenią tych poszukiwań. Praca z własną twarzą zaczęła uruchamiać wspomnienia, skojarzenia i osobiste historie, które z czasem pojawiły się na zdjęciach w formie krótkich, odręcznych tekstów. Nie objaśniają one fotografii, lecz stanowią dodatkową warstwę obrazu.

„Firma portretowa”, początkowo będąca grą z metodą Witkacego, stopniowo stała się dla mnie sposobem poszukiwania własnego języka wizualnego. Regulamin, typologia portretów i ironiczna formuła firmy pozostają punktem wyjścia, jednak dalszy rozwój pracy prowadzi mnie w stronę własnego obrazu, pamięci i osobistego doświadczenia.

Stanisław Ignacy Witkiewicz

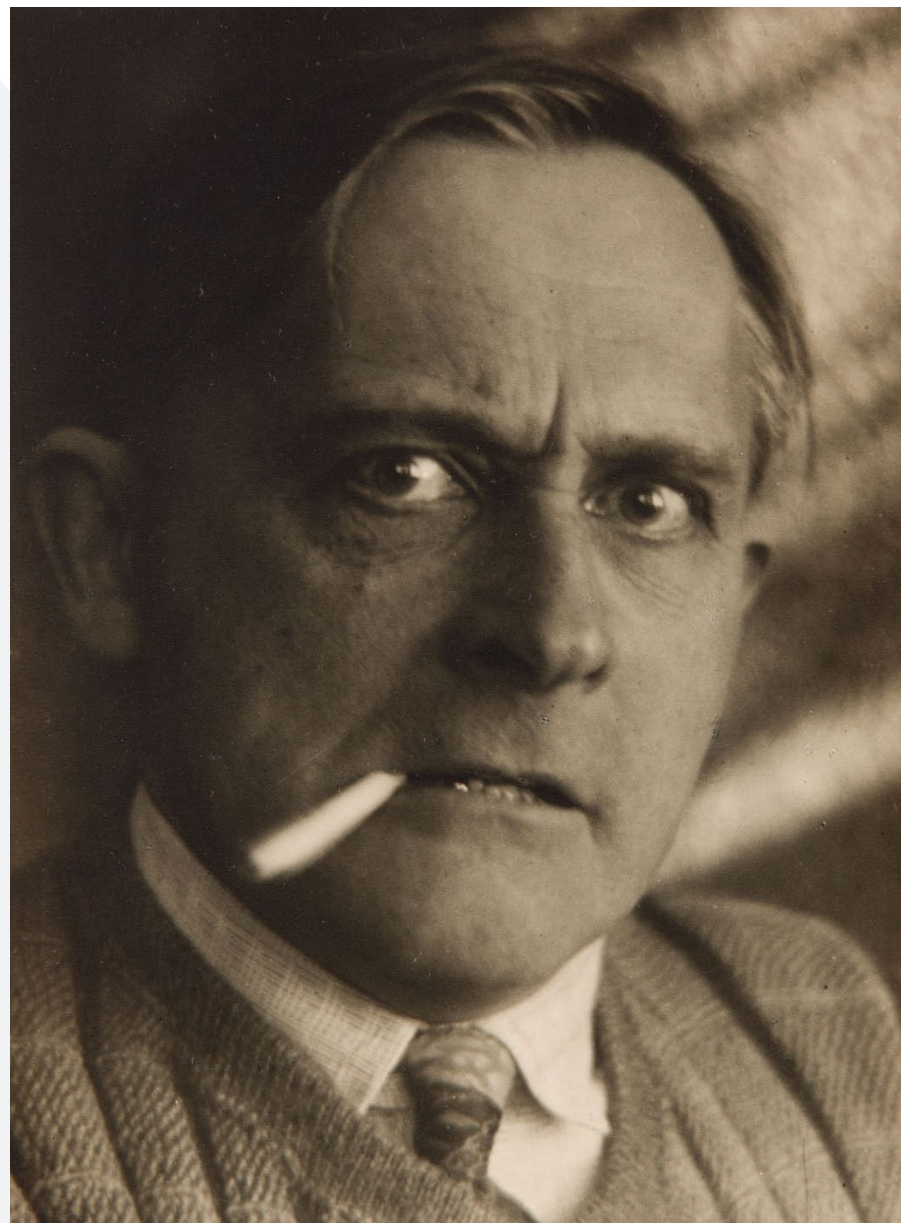
Stanisław Ignacy Witkiewicz, używający pseudonimu Witkacy, urodził się w 1885 roku w Warszawie, a zmarł w 1939 roku w Jeziorach na Polesiu. Był jednym z najbardziej wszechstronnych polskich twórców XX wieku: malarzem, rysownikiem, fotografem, dramaturgiem, powieściopisarzem, filozofem oraz teoretykiem i krytykiem sztuki. Pisał dramaty, powieści, rozprawy filozoficzne oraz teksty poświęcone teorii sztuki. Z jego twórczością związana jest między innymi koncepcja Czystej Formy.¹

Istotną częścią jego działalności artystycznej była również fotografia. Szczególne znaczenie miały wykonywane przez niego autoportrety oraz eksperymenty z własną twarzą, mimiką i ekspresją. Fotografia była dla niego również przestrzenią eksperymentu z przedstawieniem człowieka.²

---

¹ Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, *Życiorys Witkacego*, źródło internetowe, dostęp: 17.08.2026.

² Muzeum Tatrzańskie im. dra Tytusa Chałubińskiego w Zakopanem, *Witkacy. Fotografia*, źródło internetowe, dostęp: 17.08.2026.

Stanisław Ignacy Witkiewicz (Witkacy), autoportret.
Vogue Polska – „Z miłości do Tatr”, źródło internetowe, dostęp: 7.08.2026.

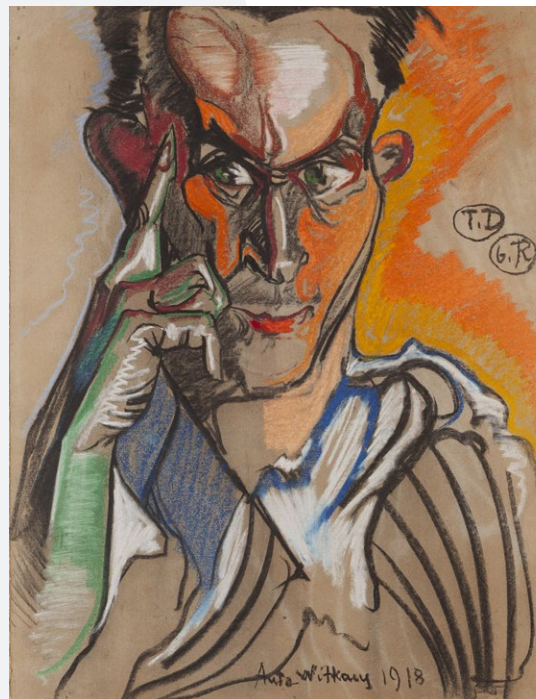
inspiracja

Firma Portretowa S.I. Witkiewicz

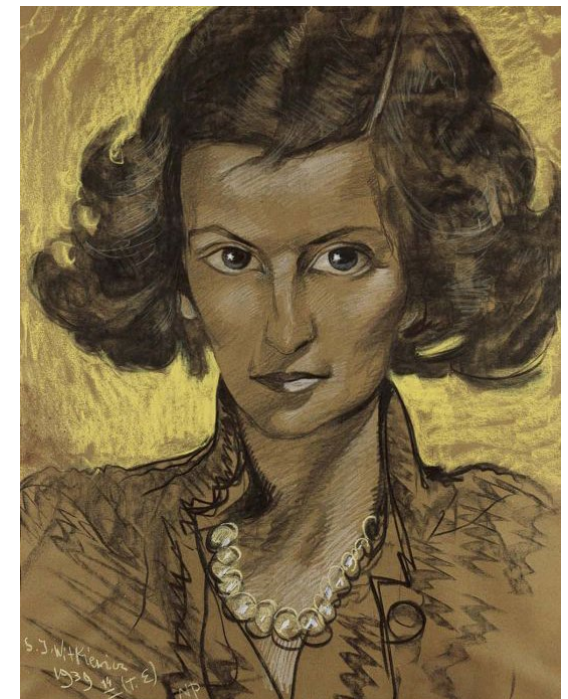
Niezależnie od działalności fotograficznej Witkacy założył w 1925 roku jednoosobową Firmę Portretową „S.I. Witkiewicz”, zajmującą się wykonywaniem na zamówienie portretów rysunkowych. Prowadził ją do wybuchu II wojny światowej. Działalność ta stała się jego głównym źródłem utrzymania, a w jej ramach wykonał kilka tysięcy portretów. Firmie przyświecało motto: „Klient musi być zadowolony. Nieporozumienia wykluczone”. Jak zauważa Maciej

„Ponieważ, jak mi to kiedyś w tramwaju powiedział Axentowicz, portrecista powinien mieć nerwy jak postronki, stworzyłem sobie regulamin, który ma pozory humorystyki, a jest wynikiem ponurych doświadczeń. Najtrudniej jest zadowolnić całą rodzinę: ciotka mówi, że lewe oko jest złe, babcia, że usta, a wuj, że nos(...). W ogóle nigdy nie wiadomo, czym kogo zadowolnić można. (...) Porywa dzika rozpacz. Znałem pana, który wydarł mi węgiel i zaczął poprawiać rysunek, mrucząc z niezadowolenia.”²

Cholewiński, zasada ta może wydawać się paradoksalna w zestawieniu z trudnym charakterem Witkacego i jego radykalnymi poglądami na sztukę. Odpowiedzią na ten paradoks stał się regulamin, który porządkował relacje pomiędzy artystą, modelem i jego otoczeniem, a jednocześnie chronił twórcę przed krytyką, ingerencją oraz żądaniami poprawek.¹

Stanisław Ignacy Witkiewicz (Witkacy), Autoportret, 1918. Wikipedia, źródło internetowe, dostęp: 7.08.2026.

Stanisław Ignacy Witkiewicz (Witkacy), portret kobiety. Bałtycka Biblioteka Cyfrowa, źródło internetowe, dostęp: 7.08.2026.

¹ M. Cholewiński, Stanisław Ignacy Witkiewicz. Regulamin Firmy portretowej, 1928, Muzeum Sztuki w Łodzi, zasoby cyfrowe, dostęp: 17.08.2026.

² Tamże.

regulamin

REGULAMIN FIRMY PORTRETOWEJ „S.I. WITKIEWICZ”

(wybrane fragmenty)

Motto: Klient musi być zadowolony. Nieporozumienia wykluczone.

Regulamin wydrukowany jest w tym celu, aby oszczędzić firmie mówienia po wiele razy tych samych rzeczy.

§1. Portrety wytwarza firma w następujących rodzajach:

1. **Typ A** – rodzaj stosunkowo najbardziej tzw. „wylizany”. [...] Wykonanie „gładkie”, z pewnym zatraceniem charakteru na korzyść upiększenia, względnie zaakcentowania „ładności”.
2. **Typ B** – rodzaj bardziej charakterystyczny, jednak bez cienia karykatury. [...] Stosunek do modelu obiektywny.
3. **Typ B+d** – spotęgowanie charakteru, graniczące z pewną karykaturalnością. [...]
4. **Typ C, C+Co, Et, C+H, C+Co+Et**, – typy te wykonywane przy pomocy C_2H_5OH i narkotyków wyższego rzędu – obecnie wykluczone. Charakterystyka modelu subiektywna – spotęgowania karykaturalne tak formalne, jak psychologiczne. W granicy kompozycja abstrakcyjna, czyli tzw. „Czysta Forma”.
5. **Typ D** – to samo osiągnięte bez żadnych sztucznych środków.
6. **Typ E** i jego kombinacje z poprzednimi rodzajami. Dowolna interpretacja psychologiczna, według intuicji firmy. [...] Typ E nie zawsze możliwy do wykonania. [...]

W ogóle firma nie zwraca wielkiej uwagi na wykonanie ubrania i akcesoriów. Kwestia tła należy tylko do firmy – żądania w tym względzie nie są uwzględniane. [...] Ilość posiedzeń nie przesądza o dobroci wytworu.

§2. Zasadniczą nowością firmy w stosunku do przyjętych zwyczajów jest możliwość odrzucenia portretu przez klienta, jeśli portret czy pod względem wykonania, czy podobieństwa nie odpowiada klientowi. Klient płaci wtedy 1/3 ceny, przy czym portret przechodzi na własność firmy. Klient nie ma prawa żądać zniszczenia portretu. [...]

Pożądana jest dokładna umowa, na tle ściśle określonej decyzji modelu co do typu. Album z „próbkami” [...] jest do obejrzenia w lokalu firmowym. Gwarancją klienta jest to, że firma we własnym interesie nie wypuszcza wytworów mogących popsuć jej markę.

§3. Wykluczona absolutnie jest wszelka krytyka ze strony klienta. Portret może się klientowi nie podobać, ale firma nie może dopuścić do najskromniejszych nawet uwag, bez swego specjalnego upoważnienia. [...]

Portret jest przyjęty lub odrzucony – tak lub nie, bez żadnego umotywowania. Do krytyki należy również konstatowanie podobieństwa względnie niepodobieństwa, uwagi co do tła [...] i powiedzenia takie, jak: „Jestem za ładna”, „Czy ja jestem taka smutna?”, „To nie jestem ja” [...].

Po namyśle, ewentualnie po poradeniu się osób trzecich, klient mówi tak lub nie i koniec. [...] Nerwy firmy, ze względu na niestychaną trudność zawodu tejże, muszą być szanowane.

§4. Niedozwolone jest pytanie się firmy o jej zdanie o wykonanym portrecie, jako też wszelkie rozmowy na temat rysunku znajdującego się w robocie.

§5. Firma zastrzega sobie prawo rysowania bez świadków, o ile to jest możliwe. [...]

§7. Portret nie może być oglądany aż do ukończenia.

§8. Technika jest mieszaniną węgla, kredek, ołówka i pastelu. Wszelkie uwagi techniczne są wykluczone, jak również żądanie poprawek. [...]

§10. Klienci są obowiązani zjawiać się punktualnie na seanse, gdyż czekanie źle wpływa na nastrój firmy i może źle wpłynąć na wykonanie wytworu. [...]

§12. Firma zostawia zupełną swobodę co do ubioru modelu i stanowczo nie zabiera głosu w tej sprawie.

§13. Firma prosi o uważne przestudiowanie regulaminu. Nie mając żadnej egzekutywy, liczy na delikatność i dobrą wolę klientów co do wypełnienia warunków. Przeczytanie i zgodzenie się na regulamin uważa się za równoznaczne z zawarciem umowy. Dyskusja nad regulaminem jest niedopuszczalna.

Firma „S.I. WITKIEWICZ”

¹ S.I. Witkiewicz, Regulamin Firmy Portretowej „S.I. Witkiewicz”, 1932, Muzeum Sztuki w Łodzi, zasoby cyfrowe, dostęp: 17.08.2026.

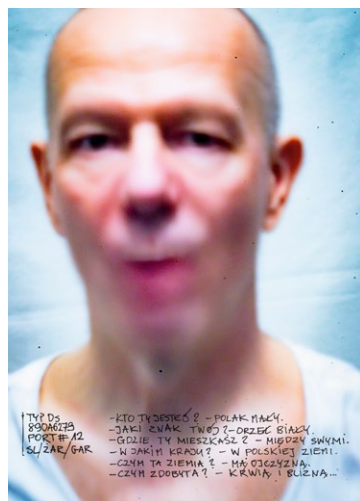

PRACA DYPLOMOWA

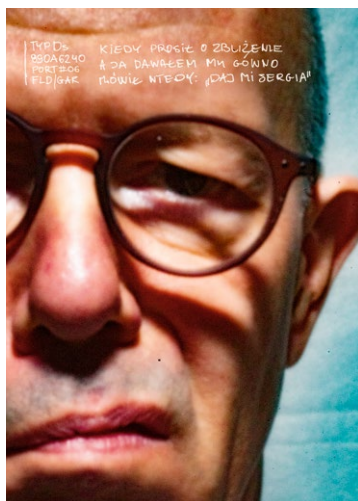
Praktyczną część pracy dyplomowej stanowi cykl
10 autoportretów wykonanych techniką otworkową,
uzupełnionych odręcznie zapisanymi autorskimi tekstami.

indeks

Proponowany układ wystawy zakłada prezentację prac w dwóch poziomych rzędach, z zachowaniem rytmu i relacji między fotografiami.

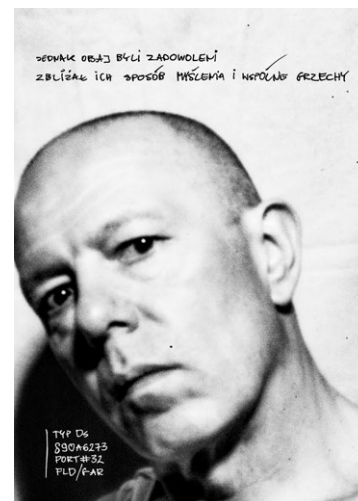
1

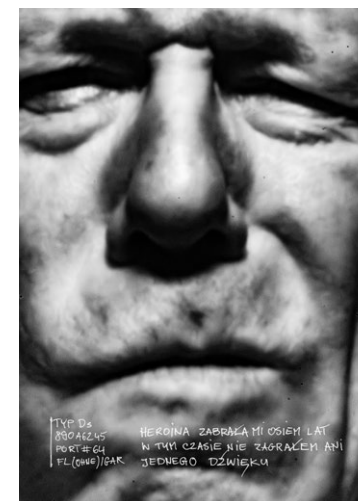
2

3

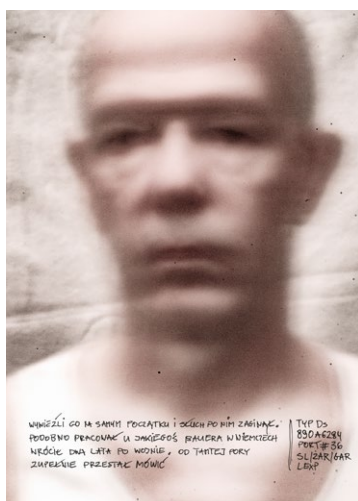
4

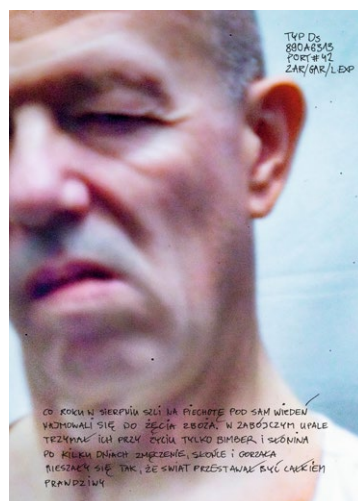
5

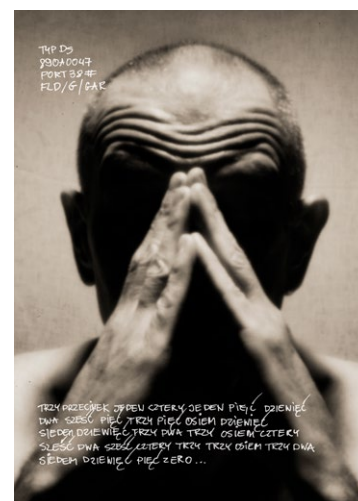
6

7

8

9

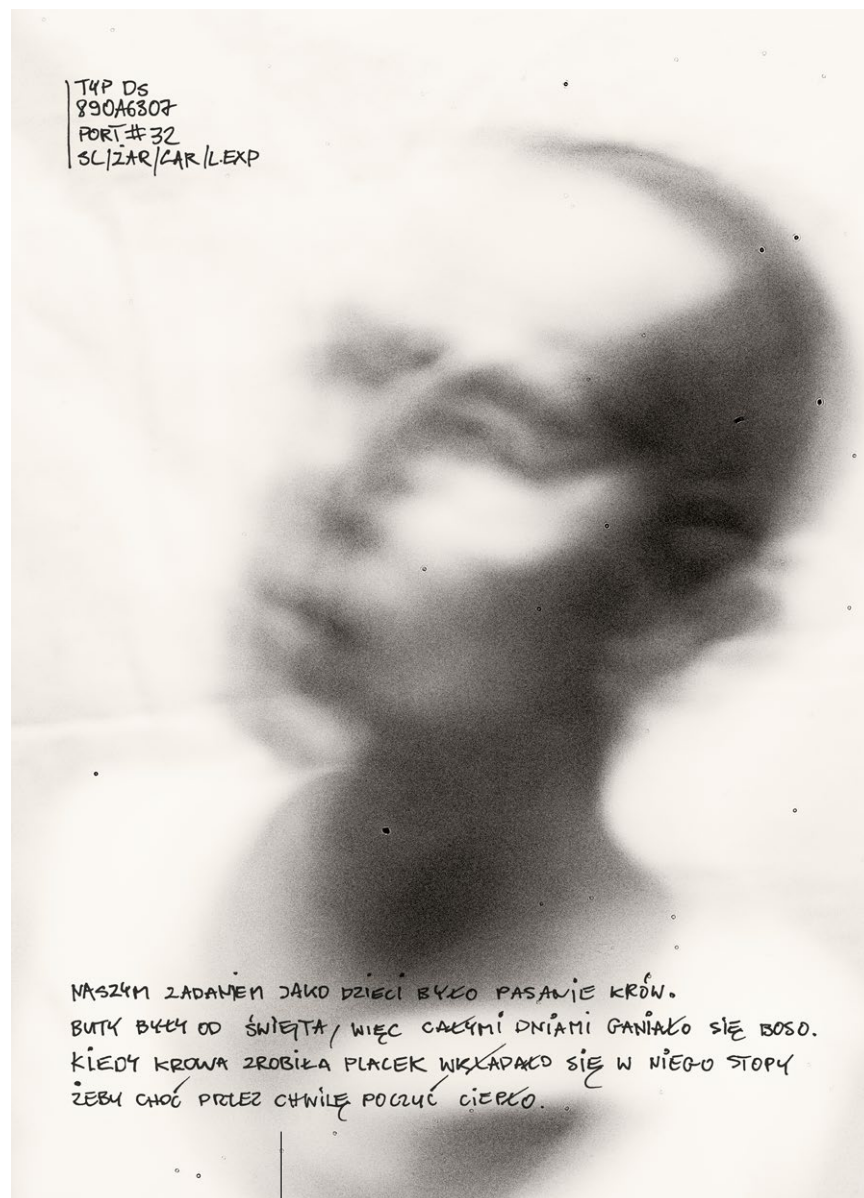

10

opis

Odręczne teksty są moimi osobistymi zapiskami powstającymi w związku z konkretnymi fotografiami. Są to skojarzenia, wspomnienia i krótkie historie uruchamiane przez obraz, stanowiące jego dodatkową warstwę znaczeniową.

... ZADANIEM JAKO D
BYŁY OD ŚWIĘTA / W
I KROWA ZROBIŁA PI
CHOĆ PRZEZ CHWILĘ

TYP DS
890A6307
PORT # 32
SL / ZAR / CAR / L.F

Odręczne oznaczenia techniczne odnoszą się do sposobu wykonania fotografii: typu portretu, numeru zdjęcia, rodzaju światła, ekspozycji oraz zastosowanej techniki otworowej.

Liczba prac: 10

Format prac: 36 × 50 cm

Rodzaj papieru:

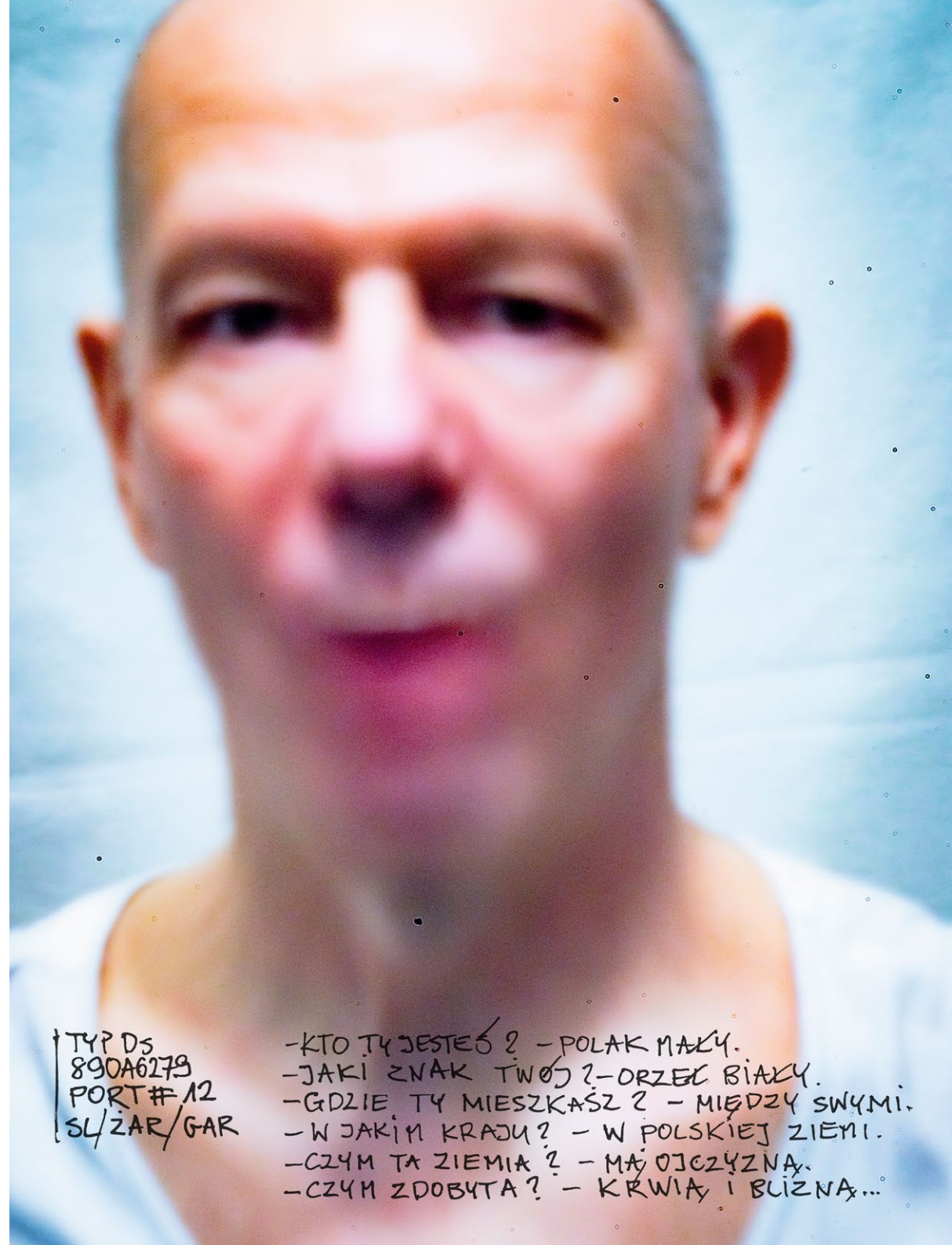
Fine Art Photo White Satin 270 g/m²

Prace podklejone

na podłożu Dibond 5 mm

tekst

Zapamiętany z dzieciństwa fragment
Katechizmu polskiego dziecka Władysława Bełzy.
Tożsamość zadana — formatująca rama, kształtująca
człowieka, zanim zdąży się wobec niej określić.

TYP D5
890A6279
PORT#12
SL/ZAR/GAR

-KTO TY JESTEŚ? - POLAK MAKY.
-JAKI ZNAK TWÓJ? - ORZEC BIAŁY.
-GDZIE TY MIESZKASZ? - MIĘDZY SWYMI.
-W JAKIM KRAJU? - W POLSKIEJ ZIEMI.
-CZYM TA ZIEMIA? - MAJ OJCZYZNĄ.
-CZYM ZDOBYTA? - KRWIĄ I BLIZNĄ...

tekst

Zastyszana anegdota przypisywana Quentinowi Tarantino.
Dla mnie „Daj mi Sergia” oznacza zgodę na przesadę jako
świadomy gest twórczy — przekroczenie poprawności, mieszanie
wysokiego z niskim i budowanie własnej tożsamości artystycznej.

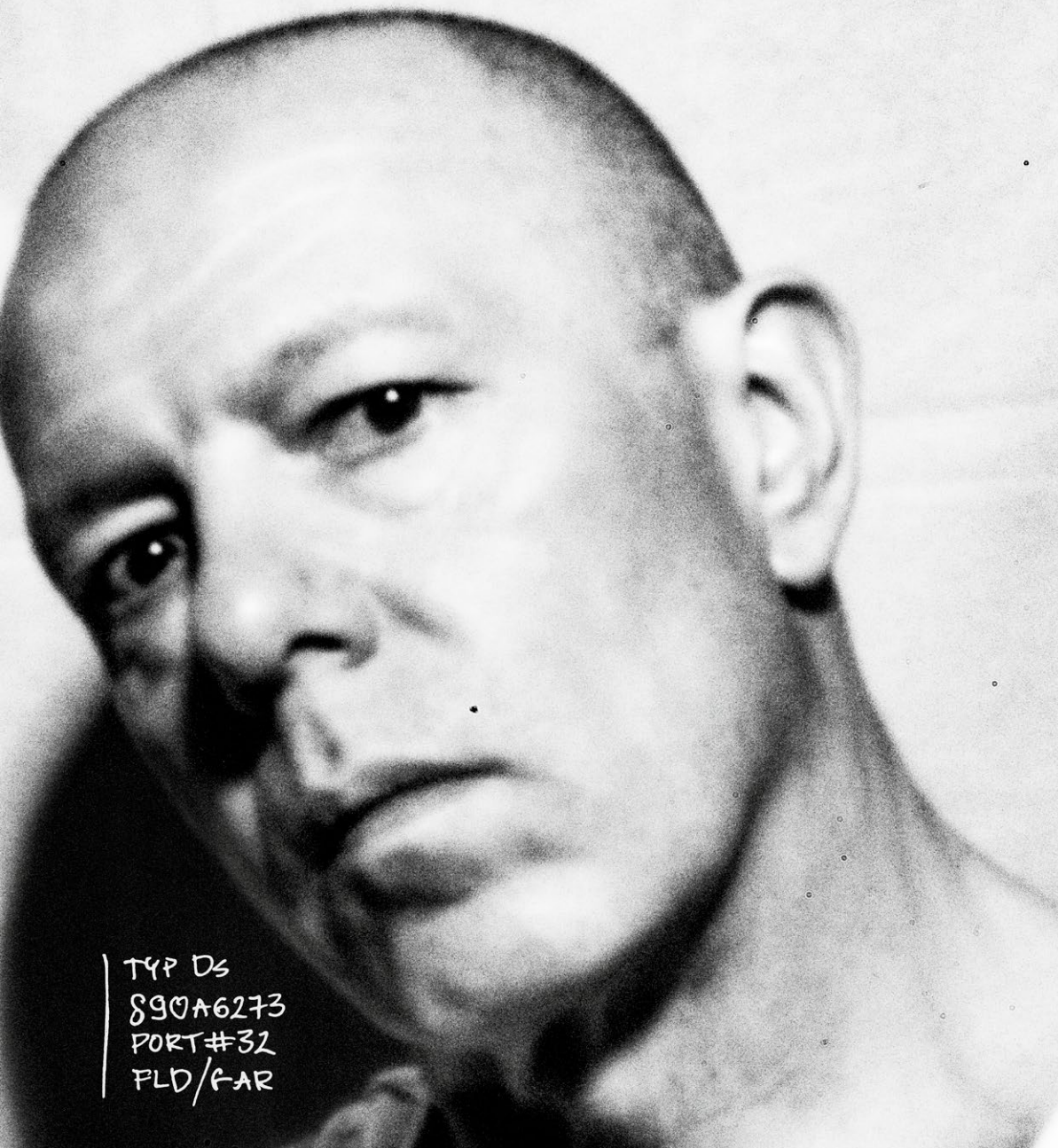
NA WYPADEK WPADEKI
WYUŻYLI GO DOBRZE KŁAMAĆ
NAJWAŻNIEJSZĄ ZASADĄ
BYŁO SŁYĆ MOŻLIWIE
NABLIŻES PRAWDY.

TYP DS
890A6412
PORT #14
FLD/GAR

tekst

Zastyszana historia. Metafora ról, które przyjmujemy w różnych sytuacjach, budowanych z fragmentów prawdy. Granica między rolą a własnym „ja” może się zacierać, a to, kogo udajemy, staje się częścią naszej tożsamości.

JEDNAK OBAJ BYLI ZADOWOLENI
ZBLIŻAŁ ICH SPOSÓB MYŚLENIA I WSPÓLNE GRZECHY

TYP Ds
890A6273
PORT#32
FLD/FAR

tekst

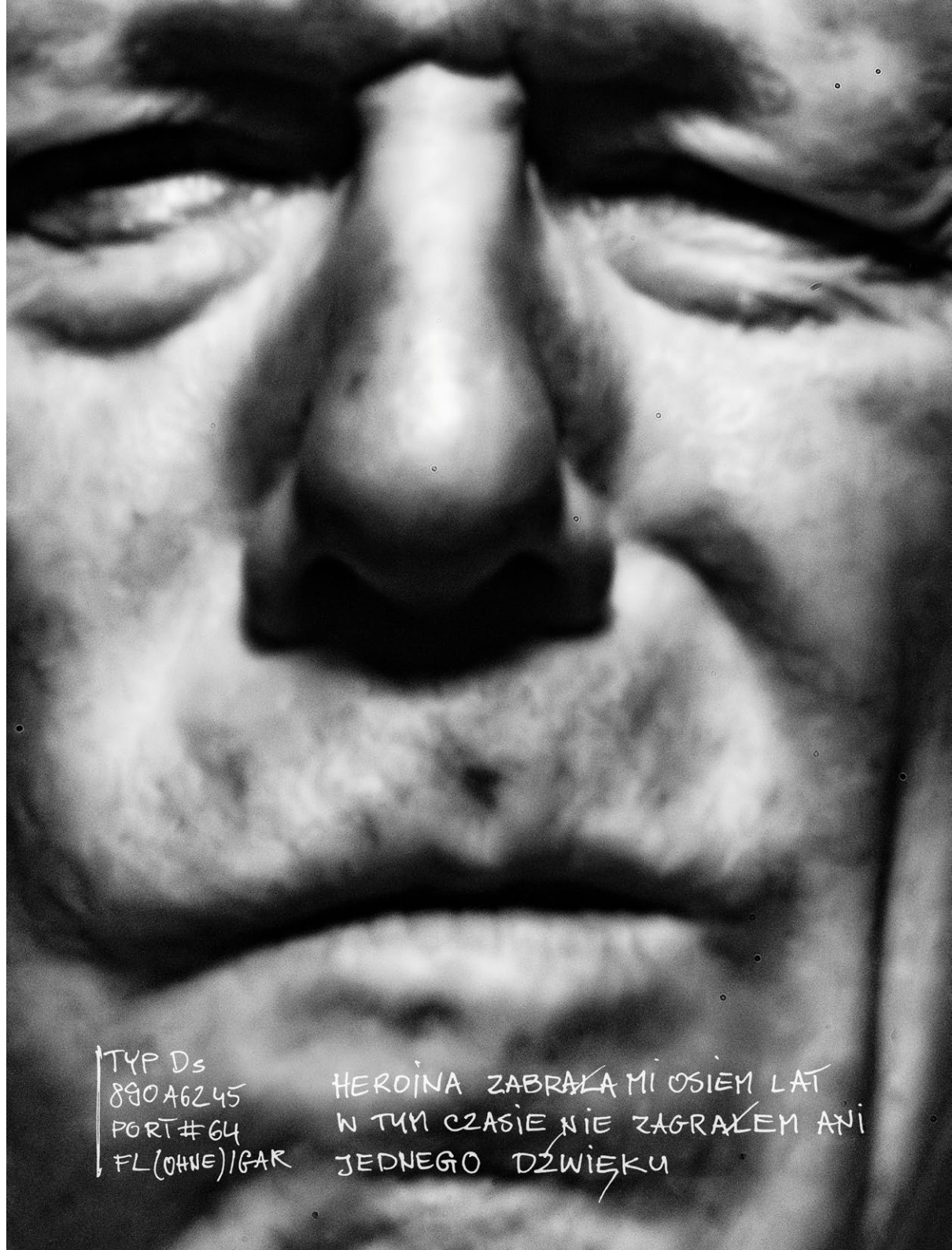
Bezpośredni cytat z powieści Ayn Rand *Źródło*, wykorzystany jako osobiste skojarzenie odnoszące się do relacji między dwiema postaciami, połączonymi wspólną grą pozorów.

tekst

Parafraza wspomnienia z autobiografii Milesa Davisa *Ja, Miles*. Przez lata towarzyszyła mi jako pytanie o związek środków psychoaktywnych z twórczością. Dziś odczytuję ją jako osobistą odpowiedź, że nie prowadzą one do twórczej wolności, lecz raczej ją ograniczają.

TYP Ds
890A6245
PORT#64
FL(OHNE)IGAR

HEROINA ZABRAŁA MI OSIEM LAT
W TYM CZASIE NIE ZAGRAŁEM ANI
JEDNEGO DŹWIEKU

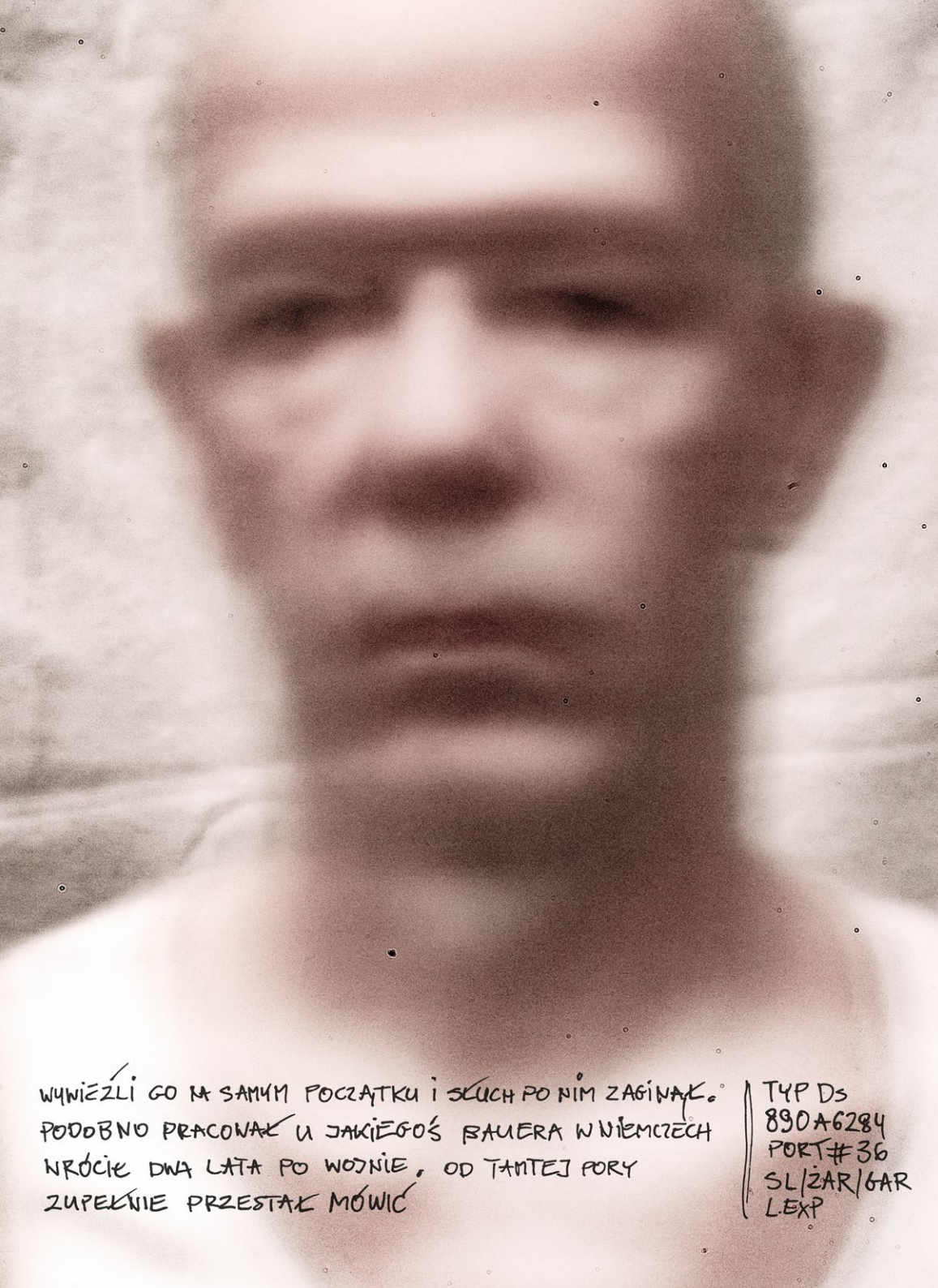

tekst

Wspomnienie mojej cioci, jednej z ostatnich żyjących osób z tamtego pokolenia. Jest dla mnie śladem świata, którego sam nie doświadczyłem, ale który poprzez rodzinne opowieści stał się częścią mojej własnej wyobraźni.

TYP DS
890A6307
PORT #32
SL/2AR/CAR/LEXP

NASZYM ZADANIEM JAKO DZIECI BYŁO PASANIE KROW.
BUTY BYŁY OD ŚWIĘTA, WIĘC CAŁYMI DNIAМИ GANIĄŁO SIĘ BOSO.
KIEDY KROWA ZROBIŁA PLACEK WKŁADĄĆ SIĘ W NIEGO STOPY
ŻEBY CHOC PRZEZ CHWILĘ POZUĆ CIEPŁO.

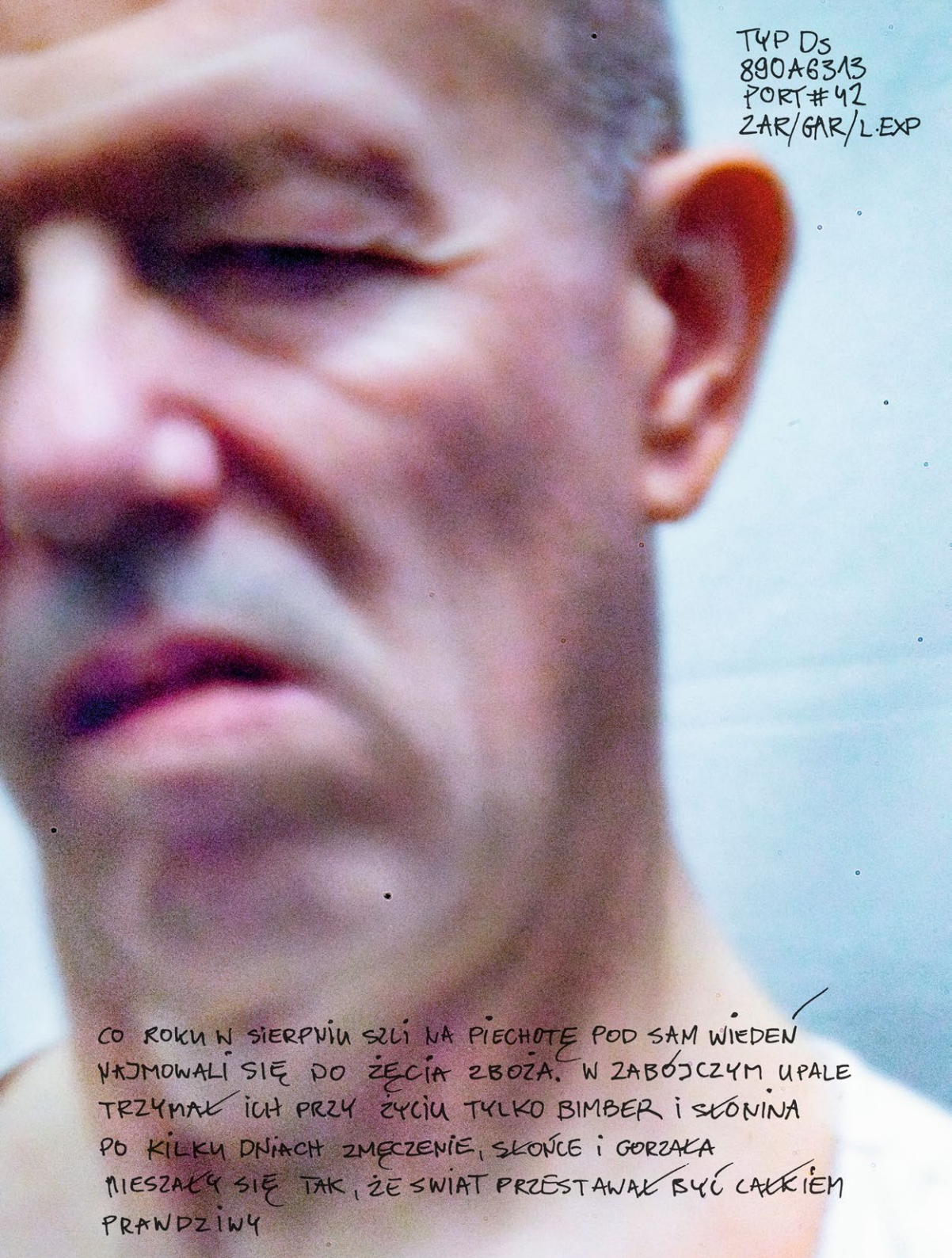

tekst

WYWIEZLI GO NA SAMYM POCZĄTKU I SŁUCH PO NIM ZAGINĄŁ.
PODOBNO PRACOWAŁ U JAKIEGOŚ BAUERA W NIEMCZACH
NRÓCIE DWA LATA PO WOJNIE, OD TANTEJ PORY
ZUPEŁNIE PRZESTAŁ MÓWIC

TYP DS
890A6284
PORT#36
SL/ZAR/GAR
L EXP

Rodzinna historia. II wojna światowa, choć nie była bezpośrednim doświadczeniem mojego pokolenia, pozostaje dla mnie wydarzeniem, które wciąż kształtuje sposób, w jaki moje pokolenie przeżywa i rozumie świat.

TYP Ds
890A6313
PORT#42
ZAR/GAR/LEXP

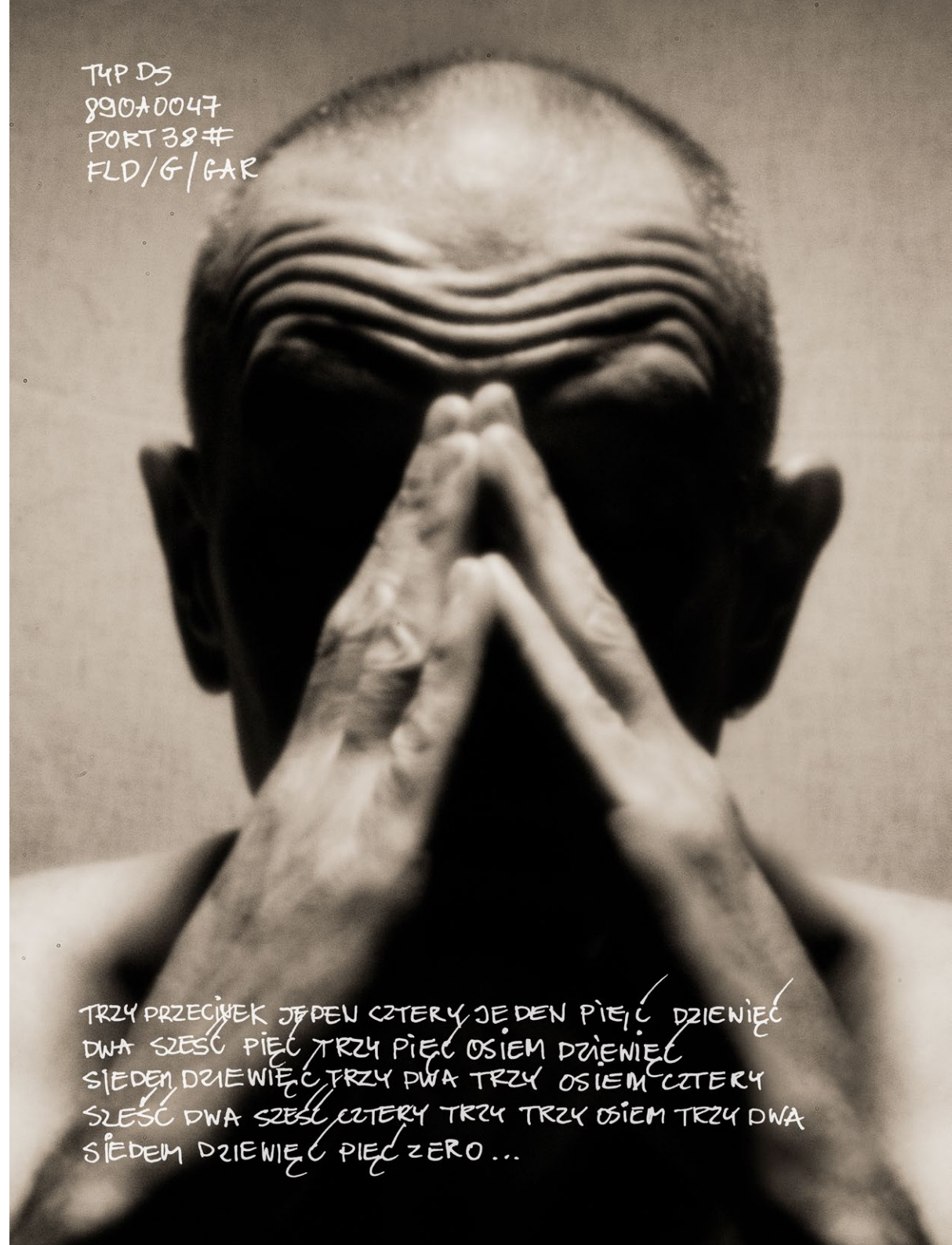
tekst

CO ROKU W SIERPNIU SZLI NA PIECHOTĘ POD SAM WIEDEN
NAJMOWALI SIĘ DO ŻĘCIA ZBOŻA. W ZABÓJCZYM UPALE
TRZYMAŁ ICH PRZY ŻYCIU TYLKO BIMBER I SKONINA
PO KILKU DNIACH ZMĘCZENIE, SKOŃCE I GORZKA
MIESZAKŁY SIĘ TAK, ŻE ŚWIAT PRZESTAWAŁ BYĆ CAŁKIEM
PRAWDZIWY

Zastyszana historia o chłopach z Beskidów, która stała się dla mnie metaforą świata znanego z dziecięcych doświadczeń, dziś przetworzonego przez pamięć, wyobraźnię i własne skojarzenia.

tekst

Zasłyszana historia o profesorze matematyki, który podczas wieloletniego uwięzienia w karczerze obliczał w myślach kolejne cyfry liczby π . Połączyła mi się z własnym doświadczeniem — przez lata, próbując zasnąć w czasie depresji, liczyłem w myślach ciąg Fibonacciego.

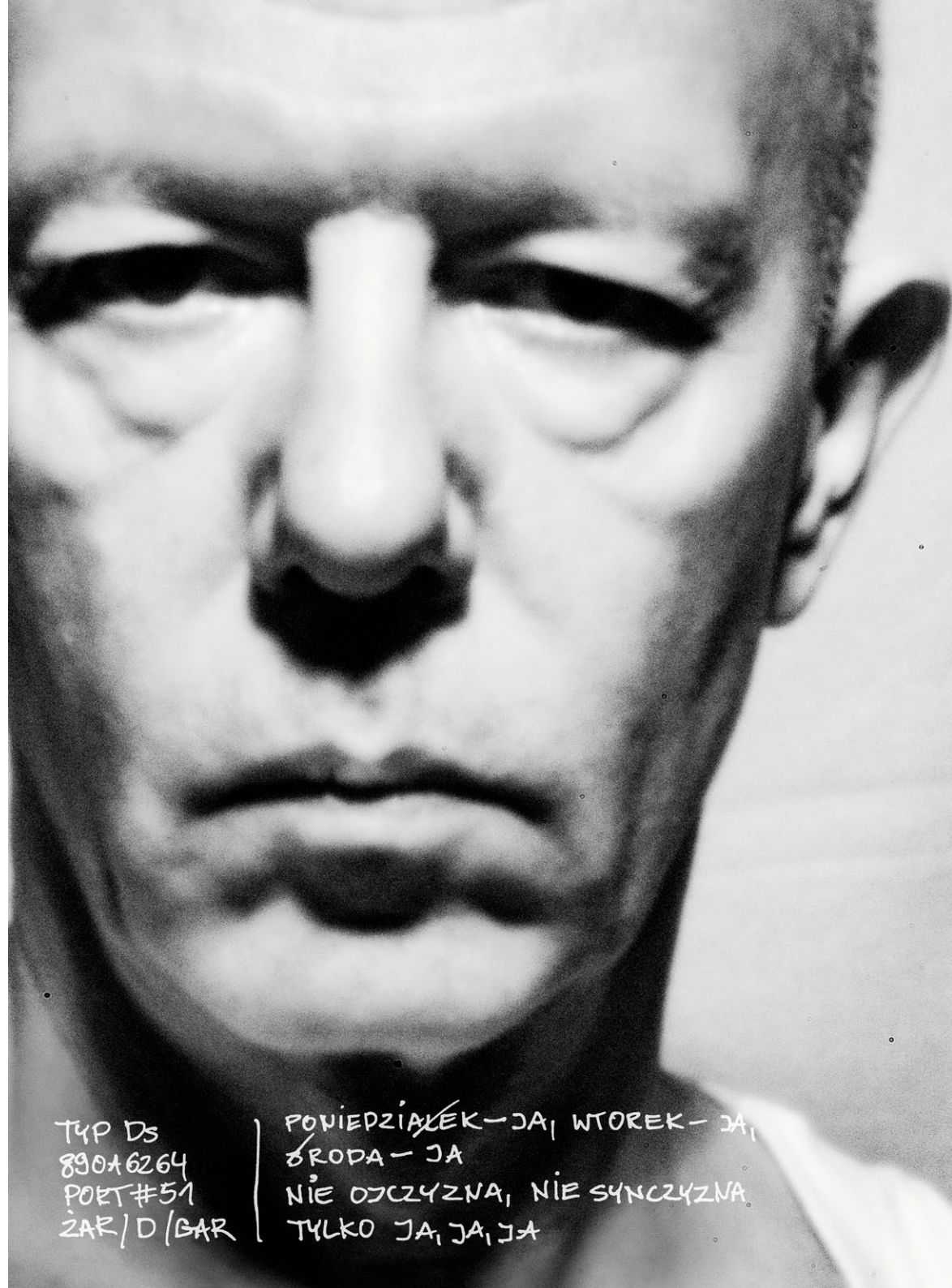

TPD5
890A0047
PORT 38#
FLD/G/GAR

TRZY PRZECIWEK JEDEN CZTERY JEDEN PIĘĆ DZIEWIĘĆ
DWA SZESZĆ PIĘĆ TRZY PIĘĆ OSIEM DZIEWIĘĆ
SIEDEN DZIEWIĘĆ TRZY DWA TRZY OSIEM CZTERY
SZESZĆ DWA SZESZĆ CZTERY TRZY TRZY OSIEM TRZY DWA
SIEDEN DZIEWIĘĆ PIĘĆ ZERO...

tekst

Parafraza Gombrowicza. Próba postawienia własnego „ja” ponad narzuconymi rolami, powinnościami i zbiorowymi formami. Niejednoznaczny gest wyzwolenia — odwaga wzięcia odpowiedzialności za siebie i ryzyko uwięzienia we własnym „ja”.

TYP Ds
890A6264
PORT#51
ZAR/D/GAR

POWIEDZIAŁEK-JA, WTOREK-JA,
ŚRODA-JA
NIE ODCZYŻNA, NIE SYNCZYŻNA.
TYLKO JA, JA, JA

Opava 2026